

2011 - ΕΤΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Ὁ μπαρμπα - Ἀλέξανδρος
τῆς Ἑλλάδας
καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας

Ἀφιέρωμα στὸν Ἀλέξανδρον Παπαδιαμάντην (η')

Παπαδιαμάντης(*)

Τῶν πονεμένων νοσταλγῶν νοσταλγικὲ τραγουδιστῆ,
τὸν πόνο μου ἦρθα νὰ σοῦ πῶ, πάρε χαρτί καὶ γράφε.
Ἡ Πίστη ποὺ ὕμνησες ἐσὺ μέσα μας ἔχει κλονιστῆ!
κι ἐμεῖς ποὺ σὲ θαυμάζουμε δὲν ἔχουμε καρδιὰ πιστῆ,
ὦ τῶν ἀγνῶν καὶ πράων ψυχῶν φίλε, ἀδελφέ, ζωγράφε!

Στὰ Γράμματά μας τὰ φτωχὰ μοναδικὸ διαμάντι,
γενιὲς γενιῶν θὰ σ' εὐλογοῦν, σεμνὲ Παπαδιαμάντη!
Ἐσὺ τὸν Ἄθωνα ἔσμιξες μὲ τὴν Ἀθήνα, ὦ μύστη,
κι ἀδελφωμένος, στὴν ἀγνή καρδιά σου μέσα, ἐκλείστη
ὁ στοχασμὸς ὁ ἑλληνικὸς μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη.

Γιὰ σένα, ποὺ ἔψαλες γλυκὰ τὰ θεϊκὰ τραγούδια,
θαρρῶ γιὰ σένα ἀνθοβολοῦν τῆς Σκιάθου τὰ λουλούδια.
Μὰ ἐσύ, λουσμμένος στῆς Αὐγῆς, τῆς νέας τὰ ροδοκάλλια,
μεγάλῃ ἀπόδημῃ ψυχῇ, μαζί μὲ τ' ἀγγελούδια
τῶν αὔλων κόσμων χαίρεσαι τὰ Ρόδι' Ἀκρογιάλια.

Ἀπόκοσμε τραγουδιστῆ ποὺ ἀγάπησαν οἱ Μοῦσες,
μὲ τὸ τριμμένο σου παλτὸ -ράσο ἀπ' τὶς σκῆτες τοῦ Ἄθω-
καὶ μὲ τὸ φτωχικὸ ραβδί ποὺ γύριζες στὴ Σκιάθο,
ἄρχοντας ἤσουνα τρανὸς μέσ' στὴ γενιὰ ποὺ ζοῦσες.
Ἄρχοντας ἤσουν, κι ἐμεινες καὶ πέρ' ἀπὸ τὸν τάφο!

Κοιμήσου Κυρ-Ἀλέξανδρε, γλυκὰ κι ἀθῶα κοιμήσου.
Ἄγαπημένη μέσα μας ζῆ πάντα ἡ θύμησή σου.
Κι εὐλαβικὲς Σκιαθίτισσες, -τὰ σπίτια τους γιαλὸ - γιαλὸ-
τὸ Μελαχρῶ, τὸ Διόμικο, τὸ Μαθηνιῶ καὶ τὸ Λαλιῶ,
στ' ἀποσπερνὸ θυμιάτισμα θυμοῦνται τὴν ψυχὴ σου.

Κοιμήσου Κυρ-Ἀλέξανδρε, γλυκὰ κι ἀθῶα κοιμήσου
στὴν ἀγκαλιὰ ποὺ σ' ἄνοιξε τὸ μαγικὸ νησί σου.
Θεϊκὴ γαλήνη ἄς ἀπλωθῆ στὸ μνήμα σου τριγύρω,
κι ἄς τὸ χαϊδεύῃ τῆς στεριᾶς καὶ τοῦ πελάου τὸ μύρο.
Κοιμήσου, Κυρ-Ἀλέξανδρε, στοὺς κόσμους τῶν ὀνείρων...

Γ. Βερίτης

(*) Περιοδ. «Τὰ Νειάτα», Μάϊος-Ἰούνιος 2011, σελ. 91.